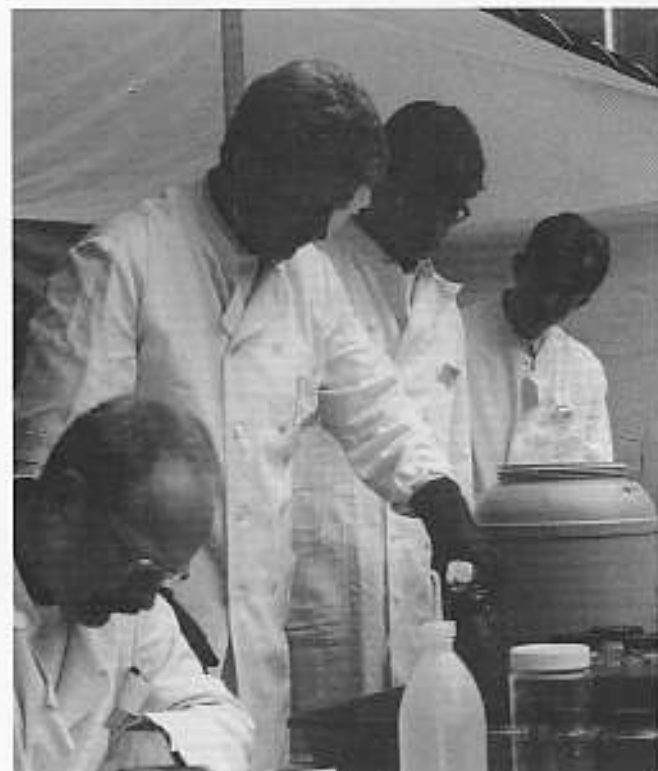

wetenschapsdag weer groot succes

De geur van formaline kwam de bezoekers al halverwege de Westzeedijk tegemoet. In een kraam voor de deur van het museum stonden nors kijkende collectiebeheerders in witte jassen over bakken gebogen met daarin de meest fantastische zeedieren uit de Westafrikaanse wateren. Binnen vormden zich lange rijen wachtenden voor de trap naar het collectiedepot waar rondleidingen gegeven werden. Kinderen trokken hun ouders mee naar misschien wel het 'engste': het villen van een eekhoorn. Ook gingen er talloze naturalia over de tafels vanwaar achter collectiebeheerders op didactisch verantwoorde wijze duidelijk maakten dat de vermeende 'vondst van het jaar' een afgekloven kippebotje betrof. Of er werd juist koortsachtig in de naslagwerken gezocht naar de identiteit van een vreemde keverslak die ooit achteloos werd opgeraapt van een tropisch strand. Het was 11 oktober: wetenschapsdag. Het motto 'determineren en prepareren' bewees een succesformule te zijn. Meer dan 400 bezoekers kwamen kijken, waaronder opvallend veel kinderen. Wordt herhaald.

'nors kijkende collectiebeheerders' foto: T. v/d Polder

'Ieder schelpje heeft een nummertje' foto: T. v/d Polder

NIEUW IN DE MUSEUMWINKEL

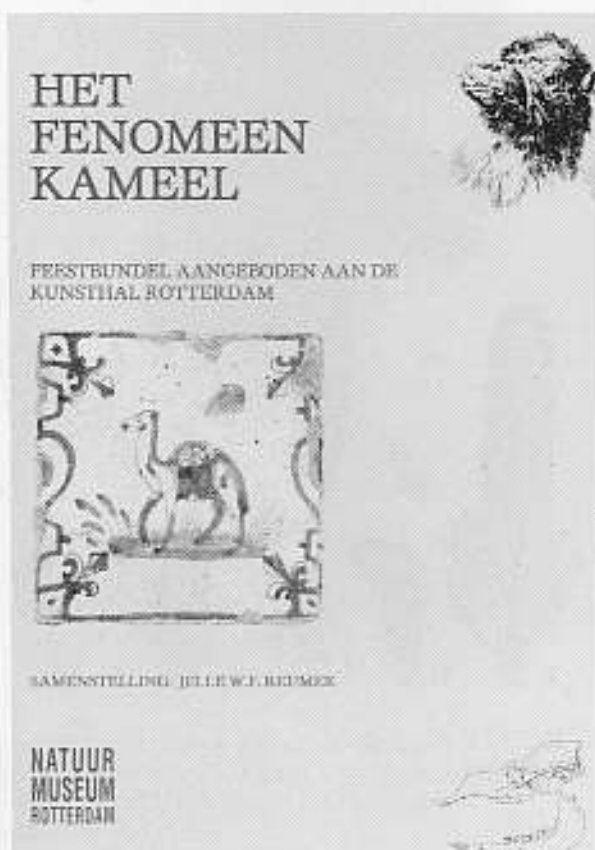
de mammoet, sporen uit de ijstijd

In november is een door Dick Mol en Hans van Essen geschreven mammoetboek verschenen. De auteurs staan bij vak- en amateurpaleontologen als deskundigen op het gebied van mammoeten bekend. Deze deskundigheid wordt in dit boek van ruim 140 pagina's op A4-formaat nog eens onderstreept door het feit dat zij uit de bekende literatuur veel interessante gegevens hebben verzameld en die in overzichtelijke hoofdstukken hebben gegroepeerd. Evolutie en uitsterven, osteologie (bottenleer), uiterlijke verschijningsvormen en een opsomming van bekende mammoetvondsten van deze eeuw worden uitvoerig belicht, waarbij ook een verklarende woordenlijst en een lijst van musea en instituten goede diensten bewijzen. Bij het hoofdstuk osteologie is een deel van het skelet beschreven en afgebeeld. Het boek zou nog completer geweest zijn, als alle botten van het skelet besproken en vooral ook afgebeeld waren. Juist door hun deskundigheid zouden de auteurs hiermee veel amateurs een grote dienst hebben bewezen. Niettemin hoort *De Mammoet* bij liefhebbers van zoogdierfossielen een plaats te krijgen in de boekenkast. En dat is mogelijk door het boek (ISBN 90 6291 728 3) bij de boekhandel of liever nog in onze museumwinkel aan te schaffen voor f 29,95.

N.C. Kerkhoff

boekje: Het Fenomeen Kameel

De tentoonstelling is al afgebroken, de bruiklenen zijn weer terug naar de eigenaars, maar het boekje *Het Fenomeen Kameel* is er nog steeds en is op weg een collectorsitem voor de ware bibliofiel te worden. In het 'kamelenboekje' geven vertegenwoordigers van acht Rotterdamse museale instellingen hun visie op de kameel. De lezer van het boekje leert de kameel kennen als onderwerp van prentkunst, op 17e eeuwse tegels, als scheepskameel, als evolutionair fenomeen, als inspiratiebron voor architectuur, als onderwerp van poëzie en als vervoermiddel. De auteurs Manfred Sellink, Kees Plaisier, Jelle Reumer, Nora Schadee, Jaap ter Linden, Henk Slechte, Ruud Brouwers en Fred Ros komen zo tot een verrassende kijk op het fenomeen kameel. De feestbundel *Het Fenomeen Kameel* is een uitgave van het Natuurmuseum onder redactie van Jelle Reumer, en is verschenen in een gelimiteerde oplage van 500 exemplaren (72 pagina's, geïllustreerd, ISBN 90-73424-07-0) en is voor f 19,50 te koop in de museumwinkel. Bestellen per giro kan ook: stort f 24,50 (incl. porto en verpakingskosten) op giro 511071 o.v.v. 'kameel'. Het boekje wordt u dan per omgaande toegestuurd.

Financiële kip

Iemand heeft eens geschreven dat de kip het middel is waarvan het ei zich bedient om te zorgen dat er weer eieren komen. Het lijkt een opstekopse redenering, waarbij het ei het feitelijke organisme is, en de kip een - weliswaar ingewikkeld - soort voortplantingsstadium. Iets dergelijks schoot me te binnen, toen ik de financiën van het museum probeerde te ontwarren. Wij krijgen overheidssubsidie. Stel - voor het gemak - dat bedrag op 5 ton. Daarvan gaat 3 ton op aan salarislasteren. De medewerkers krijgen dat niet, want er gaan eerst werkgevers- en werknemerspremies af, bij elkaar 1 ton, terug richting overheid. Voor de mensen is er 2 ton. Daar worden de salarissen van betaald, en ieder voor zich betaalt inkomstenbelasting: 50%, dus ook 1 ton, terug richting overheid. Van de overblijvende besteedbare 1 ton houden de medewerkers hun huishoudens draaiende. Ze betalen onroerend goedbelasting, hondebelasting, wegenbelasting, rioolrechten, benzine- en alcoholaccijns, en vooral ook BTW over de boodschappen. Bij elkaar vast wel 0,5 ton, terug richting overheid. De rest, ook 0,5 ton, is brood en genoeg. Het museum houdt - buiten de salarislasteren - 2 ton over. Daarvan worden betaald: de gemeentelijke administratiemedewerkers, het gemeentelijk energiebedrijf, de onroerend goedbelasting voor het museumgebouw, de rechten voor het lozen van afvalwater, de gebouwhuur aan het gemeentelijk vastgoedbedrijf, en ook in het museum betalen we 17,5% BTW over de aangekochte spullen, van porloden tot vitrines. Een schatting van het totaal? 1,5 ton, terug richting overheid. De rest, 0,5 ton, is lering en genoeg. Wat heeft dit alles nu met de kip-ei relatie te maken? Dit: je zou kunnen zeggen dat een museum het middel is waarvan overheidsgelden zich bedienen om te zorgen dat er weer overheidsgelden komen. Dat neemt niet weg dat u best wel kunt genieten van een mooie tentoonstelling in een museum. Net zoals u kunt genieten van een lekkere gebraden kip.

Jelle W.F. Reumer

in de volgende Straatgras:

- aanwinsten
- opwinding over een beverrat
- de collectiebeheerders: Guus Gulden
- Jan Lucas over krabben